

meubelen doen die van Wouda, met hun hier en daar plotseling, als een forsche point d'orgue naar voren komende hél-roode paneelen, het meest „expressionistisch”-modern aan. Maar allen scheppen een sfeer van „ge-spannen rust”, van soberen, maar toch gezelligen eenvoud, die het moderne Hollandsche interieur zijn grootste waarde geeft. Buitengewoon mooi „doet” de muurbekleding in de „Liberty”-ruimte; dit materiaal (op papier geplakte stroo-vezels) vereenigt de qualiteiten die men in jute bespanningsstof én in Japansche matten waardeert.

In deze eerste zaal vindt men ook voorbeelden uiterst smaakvolle typografie vervaardigd met de letter-de Roos (Tetterode) en de letter-van Krimpen (Enschedé). Enkele Giso-lampen van de firma Gispén die de „electrische lamp” inderdaad een eigen karakter wist te geven en ter versiering enkele producten van mede-exposanten (glas, damast, enz.) completeeren, met een inzending uit metaal gedreven uurwerken van Eisenlöffel, het geheel.

In de tweede zaal bouwde Wouda een soort podium waarop een gedekte eettafel geëxposeerd wordt met het prachtig-zuivere damast van Van Dissel (ontw. Chris Lebeau) en het bekende Leerdamsche glaswerk (ontw. de Bazel, Berlage, Gidding, Lannoy, e.a.). Langs de zijwanden vindt men toontafels met diverse soorten glas- en aardewerk (van de „Ram” te Arnhem, van de „Zuid-Holland” te Gouda). Buitengewoon fraai is het Unica-glas van Leerdam, dat, als uitzonderlijk product wel niet geheel aan de eischen van massa- of serie-fabricage voldoet, maar ter „opluistering” dient. Daarbij vormt dit Unica-glas dikwijls het uitgangspunt voor latere serie-productie. Een nieuwigheid is het geheel machinaal-geblazen Leerdam-glas van prachtig licht-paarse tint, dat in schoone modellen in prijzen van enkele dubbeltjes genoteerd kon worden. Vermelding verdienen ook de buitengewoon geslaagde loopers en tapijten die „Liberty”, naar ontwerpen van Penaat en Lion Cachet, in serie deed vervaardigen en die eveneens de (industriële) schoonheid tegen uiterst lagen prijs onder het publiek brengen.

In de volgende zaal vindt men o.m. een inzending drukwerk van de gemeente Amsterdam, temidden van lampen, aardewerk, boeken (de firma Brusse komt met haar uitgaven wel het volledigst voor den dag). Een bijzonderheid is hier nog het nieuwe glas-in-lood van Leerdam dat met zijn ultra-moderne dessins (Copier) toch allermint den indruk van gewilde uitzonderlijkheid maakt.

Deze tentoonstelling, waarvan een verdere détail-bespreking hier achterwege moet blijven, doet aan als een weldaad en een opluchting tusschen veel verward, opgeblazen, individualistisch kunstenaars getheoretiseer eener, en evenveel industriële sleur en uitsluitenden winsthonger anderzijds.

Verschijselen als deze zijn lichtpunten in de moderne wereld; houdt men hén in het oog, dan gelooft men voor een oogenblik weer eens niet aan den.... „Untergang des Abendlandes”!

V. D. T.